

Виходить у Львові що
кож (крім неділі і гр.
зат. субот) о 5-й годині
по золотих.

Редакція і
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
для зразкової.

Рукописи звертаються ся
за окрім жадама
за уложенем оплати
штрафової.

Рекомендації незамечані
вільно від оплати
пощтової.

НАРОДНА ЧАСОПІСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників пасаж Гавелана ч. 9 і в ц. к. Староствах на
провінції:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на четверть року „ 1·20
місячно — 40
Поодиноке число 2 с.
З поштовою перевіскою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на четверть року „ 2·70
місячно — 90
Поодиноке число 6 с.

ВІСТИ ПОЛІТИЧНІ.

(Криза на Угорщині. — Росія та Франція. —
Нова фаза в акції реформової на Балкані. —
Виб. ри в Болгарії).

Ситуація на Угорщині дуже погіршила
ся. Комітет дев'ятьох не говорить нічого про тім,
що Люкач привіз в Відня, але тільки все можна
було довідати ся, що есть не лише богато ріж-
ниць межи поглядами Корони, а комітету де-
в'ятьох, але й що они в деяких точках дуже
значні. Корона протиєвіть ся особливо рішучо
інтерпретації §. 11. арт. 12. закона з 1867 р.,
а тим параграфом якраз позначене для одво-
дуально виготовленого еляб-рату також і тих
членів, що стоять на становищі гр. Апонія. Ситуація стала так поганізна, що комітет сногди
мусіть відмежити своє засідання, покликуючись
на то, що брак двох членів. На вчерашньому за-
сіданні комітету явилися всі члени крім Гіровіміго. Як кажуть, змінив комітет не
одну свою повередну ухвалу, але остаточно не
згодився на ніякі уступки. Апоній говорить
тепер, що він зробив уступку в користь лібе-
ральної партії, годячись на її програму; але
корона ще й тепер не скоче згодити ся

на ухвалі комітету, то він буде мусіти вернутися
назад до радикальної програми.

З Будапешту доносять, що гр. Андріаш
вийшов з вчерашнього засідання комісії лібераль-
ної партії захмуреній, і на питанні журналістів
відповів лише, що ухвалено, що було потреба.
За ним вийшов Апоній і сказав: З нашої сто-
рою все зроблено. Остаточно подкотвено ре-
презентантами бюра кореспонденційного таку
коротку заяєтку: „На нинішньому засіданні комі-
сії осягнено порозуміння, котрого зміст міністер-
скарбу Люкач, відповідно до своєї місії, пред-
ложить Короні.

Знатоки угорських відносин кажуть, що
ситуація представляється так: Коли комітет
дев'ятьох зробить уступку Короні, то стратить
весь кредит супротив опозиції, а тоді й лібе-
ральна партія розіб'ється. В противівім же слу-
чаю, коли комітет дев'ятьох буде обставати при
своїм, то утворене кабінету станеться знов не-
можливим і Люкач не підійде ся тії місії. А
хтож? Такого чоловіка нема ніні на Угор-
щині, котрий би виступив з такою програмою,
котра би всіх злутила. Для того комітет девя-
тьох, скоро Корона не згодиться ся на її про-
ект, вложить свій мандат в руки ліберальної
партії і розваже ся.

Давній французько-російський союз зачи-
нає мабуть хитати ся. До Köln. Ztg. доносять

з Паризя, що російський міністер справ загра-
ничних Лямсдорф конферував там з францу-
зьким міністром справ заграницьких Делькасом
і що нарада в першій лінії вела ся в справах
балканських і в справі умови заключеної мі-
жі Австро Угорщиною з Росією. Крім того
роздирають ще пляви Росії на далекім всході.
В добре післяформованих кругах говорять, що
становище Франції в обох тих справах не вде-
волило Росію. Також і зближення Франції до
Італії викликало невдоволення по стороні ро-
сійській.

Справа реформового діла на Балкані увій-
шла в нову фазу. Амбасадори австро-угорський
і російський, бар. Каліс і Зиновев вручили вче-
ра Порті ноти з подрібними інструкціями, пі-
сля котрих має бути переведена реформа в ці-
лій європейській Туреччині. Зміст тих нот буде
сими днями оголошений. Чи Туреччина без-
условно згодиться ся на ті інструкції, то інше
питання і може бути, що буде їм противи-
ти ся; але фактом вже є, що Австро-Угор-
щина і Росія беруть ся на добре до діла.

В Болгарії відбуваються ся тепер вибори
до сейчання, а зі всіх сторін надходять вісти,
що то кроваві вибори. Болгари завівши ся в
своїх надіях в Македонії, приписують тепер
всю вину своєму князеві і його правительству,
а то назначають кроківо при виборах. Опози-

ЗЕЛЕНИЙ КРАЙ.

(З англійского — Андр. Меррі'ого).

(Дальше).

Родольфус Мурфі, мировий судия, не міг
важати ся фермером о трох конях. Ні-
хто, хто его тепер бачив, не мав би его за за-
можного чоловіка з грошами в банку і з хоро-
шим маєтком дома, у которого що день прибу-
ває пенн до пенса, шилінг до шилінга і фунт
до фунта. Він зійшов на цільковитого банкрута;
его господарство було лише про око і він жив
дістно лише з дия на день.

На великому пасовиску для овець, де в тій
порі року повинно було пасти ся двіста до
триста матірок і тілько ж не більше ягнят,
побачив розгніваний О'Конноль три нуждені
вівці. Лише одна з них, вже дуже стара і ку-
льява, мала при собі одно ягня. Друга мала
кусником полотна завязаний хребет і судорож-
но терла ся о пень дерева. Третя лакомо ску-
бала коротку, марну траву.

— Паршиві! — воркнув О'Конноль, за-
ляєши тихо — я заложивсь би не знати о
що, що він не доніс о тім до поліції!

Дальші відкритя також не були того ро-
да, аби влагодити гнів О'Конноля. Без сумні-
ву Мурфі в безличний спосіб винищив цілу
ферму. Лише на єдиному пасовиску видко було
якесь більше жите, іменно стадо молодої ро-

гатої худоби ріжної породи, що майже вже до
землі вигризла всю траву на пасовиску.

— Ага, худоба, з котрої крім однієї ста-
рої корови ні одна штука не належить до не-
го, а до того часу ся там два рази тілько, як
може виживити пасовиско! А що то? — Єго
нога, коли він ішов попри сам живопліт, злоп-
тила ся в зелізка заставлені на крілики.

О'Конноль схилив ся, аби увільнити ногу і розглянути довкола місце.

— То знов Тоні! Я гадав, що коли він
за гроши з моєї звіринини сиравив собі новий
біцикль, то чей якийсь час буде спокій — вор-
котів гнінно до себе. — До черта, а тут що?
Шість зелізок на крілики, а в середині пшениця,
всі в одній ряді наставлені на моїм ґрун-
ті, аби звабити в них мої бажанти! Той хлоп-
чик дістане ся ще на шибеницю! Але пожад-
ди, нехай-но я зловлю старого! Бажанти лови-
ти в маю!

Родольфус Мурфі, отець пустого Тоні,
був недалеко, протиєвно, не цілих сто метрів
даліше стояв він опертий о той самий живо-
пліт і грів ся до сонця.

Коли Мурфі побачив свого дідича з шістьо-
ма лапками в руці і з видимим гнівом на ли-
ци, пробовав — аби висловити ся подібно як
депеші міністерства війни — „з честию усту-
пити“. Однакого єго нагла утеча була так само
безуспішна, як неодна така проба в полудне-
вій Африці.

— Гей, Мурфі! Маю з вами дещо пого-
воряти!

Мр Родольфус Мурфі, сувідомий деяких
ушкоджень в низькій частині своєї одягу, що

була більше гигієнічна як елегантна, запяв
чим скоріше свій подергий сурдут і обернув ся
до свого дідича, аби наближаючи ся бурю стрі-
ти з усміхненим лицем і облесливими слов-
ами о скілько можна відвернути її від себе.

— Матінко Божа, атже то сам пан! Здо-
ровля і довгого життя ясному панови! Я на-
віть не згадував ся, аби то пан самі мали
бути. Я мав вас за якого молодого панича,
або офіцера з бараків, що — ну, як же то на-
зиває ся — то така якась забава. Ні — не
можу пригадати собі назви, але бавдять ся
пилкою і біжать за нею милями — така за-
бава.

Між тим О'Конноль підійшов близько до
малого чоловічка і не відповідаючи ні слова на
его балаканичу, жинув ему перед ноги шість
лапок на крілики та спілав по хвили прикро-
го мовчання:

— Як ви то називаєте?

Раді здоймив шапку і почікав ся в голо-
ву, відтак заложив її знов і почав поводи тер-
ти одну ногу о другу.

Ні одна з тих тілесних вправ не піддала
ему відповіді, тому він волів мовчати, але ус-
міх не щезав з его лиця, хоч О'Конноль був
очивидччики страшенно лютий.

— Аж шість — сильний удар ноги по-
трутлив лапки, так що они забрязчали — і всі
они наставлені в чистім полі та наповнені
пшеницею, а ще до того тепер, в маю, коли
не можна їх ловити! То робота вашого леда-
чого, злодійського сина, мій честний, поважа-
ний пане суди мировий!

ця де лише може побивав прихильників правителства. В Трнові і Пловдиві (Філіппополі) публіка демонструвала проти князя. В Трнові обнощено по місті карикатуру кн. Фердинанда, котру наконець спалено серед окликів: Проч з турецким шпігуном! В Смаконі жандармерія мусіла стріляти до людей і забила одного на місці, а 9 поранила. Говорять, що доси згинуло загалом при виборах в різних сторонах краю до 400 людей.

Новини.

Львів дні 24го жовтня 1903.

Маршалком ради повітової в Теребовлі вибрано одноголосно гр. Юрия Баворовського з Острівського, посла на сойм краєвий. Заступником вибрано гр. Йосифа Козебродського з Підгайчик.

Вписи до ц. к. державної промислової школи у Львові на відділ будівельного промислу (т. е. до фахових піклів: мулярства, тесельства і камінірства) відбудуться дні 3 падолиста від 9 до 12 і від 3 до 5 годин.

Зелінниця Львів-Підгайчі. Виділ краєвий ухвалив предложити Сеймові справоздане з внесенням о підвищенні краєвої дотації на будову зелінниці Львів-Підгайчі о 500.000 корон, т. е. з квоти 1.500.00 до висоти 2 мільйонів корон. В той спосіб погодили бися квота 350.000 корон, яку мають покрити інтересовані сторони.

Вісти з американської Русі. Дні 26 листопада с. р. відбудеться в Ionkers, N. J. всенародне віче руске, на яке комітет вічевий, зложеній з 15 членів, скликав всіх руских същеників, всіх руских парохій і братств в Америці. Порядок дневний сего віча такий: 1. отворення віча і вибір президії; 2. справи церковні і справа епископа; 3. справи шкільні; 4. справи економічні; 5. народна організація та народний фонд. — Шість кінця вересня с. р. приїхав до Сполучених Держав о. Іван Велигорський, бувши парох в Іванівському золоті коло Заліщицькому, і обійтиме одну

Мимо своєї подортої одежди виглядав Мурфі сито і не був боязливий. Натяк на свою честність діймава его до глубини, а неумітна, як треба призвати, глумлява замітка про его урядове заняття викликало его найбільший гнів.

Зловлене кількох крілків і диких птахів називати злодійством, виділо ся ему просто съмішним.

Его фізична відвага скріпила ся дуже недавно спожиєм веодного смачного бажанта, котрих не можна було в тім часі купити, ба и нині, коли був хто заглянув до его комори, найдов би там останки снідання, які дуже були підозріві. Однако докір зроблений его синові і собі запалив полумінь цілої его скаженості.

Майже в такий самий спосіб відповів він на обжаловання розгніваного дідуха. Кілька хвиль були оба мужчини надто роз'ярєні, аби взагалі сказати щось розважального або навіть розуміти себе.

Коли їх гнів внаслідок взаємних обжаловань трохи потух, відзначав ся старий чоловік лагідніше:

— Ін дуже тверді, О Конноль!

— Так, я твердий? Чому ж ви, до чорта, не відродите мені права арендії і не пошукаєте собі іншого дому? Я вам добре заплачу, більше як єті небудь інші, аби лише позбутити ся вас і вашого злодійського сина.

Старий Родольфус підняв руку немов до удару, але надумав ся і вдоволив ся тим, що кинув з під сесії звисаючих бров злобний погляд на свого дідуха, а відтак сказав:

— Все, від коли ви обійміли вашу посілість, поводялись ви зі мною несправедливо, а ваш рідний отець, царство ему небесне, дав мене як мати, як довго жив; до того що я умисне покинув мр. Вестропа, аби стати чиншником вашого батька.

Маврикій О Конноль відвернув голову, аби укрити усмішку, яка цілком не відпові-

з руских парохій в Америці. — Після послідних виказів жертв в американі. „Свободі“ вчинило: на українсько-руську бурсу в Новім-Санчі 159 доларів 8 центімів, а на українсько-руську бурсу в Сянечі 30 доларів 33 центіми. — Русини в Трав'єр в Пенсильванії отворили від 1-го вересня с. р. англійську пікоху, учить в ній одна Американка. — Дні 30 липня с. р. коло дороги за Свон Рівер в Канаді писар застрілив Русина Митра Душевого з Шипатинець, борщівського повіту, коли той упомінав ся о чек за те, що робив два місяці; убийці полішив в краю жінку й діти.

Дирекція руского народного театру виставить ві вгорок дні 27-го жовтня на доход селянської бурси штуку „Перехитрили“, комедію в 3 актах Кронвіцького і „Пан Бібінський“ в 1 акті з Гавалевича. — З огляду на сю гуманітарну і патріотичну ціль звертаємося до наших сусідів-народолюбців, щоби свою присутностію зволили причинити ся до красного учіку наміреного діла. Евентуальні гропеві жертви просимо прислати на адресу одного з підписаних. — За виділ руского педагогічного товариства: Н. Бачинський, голова. С. Томашівський, скарбник.

Огні. На передмістю Підлівче коло Долини згоріла стайні Гнати Струтинського, а в огні стратив жите 8-літній Йосиф Чміль. — В Кулівцях коло Добросіна, жовківського повіту, згоріли два господарства вартості 4.000 кор. В огні згорів Кулівець, 64-літній селянин, що спав тоді в стодолі. — Дні 8 жовтня с. р. вибух в Капустинцях, борщівського повіту, в загороді Проця Коника пожар, котрий при сильному вітрі перенісся на сусідні хати. Жертвою полуміні упalo після селянських загород разом зі збіжем. Загальна шкода доходить до 7500 корон, з яких 1400 кор. було обезпечених. П'ять родин погиблило ся без даху. — В Добровлянах, дрогобицького повіту, вибух огнь дні 16 с. р. в пінихілії Прокопа Бойка огнь і знищив вісім загород селянських. Шкода виносить 34.800 кор., з яких 5200 корон було обезпечених. Причинюючи огню були діти, що бавилися сірниками. — В Кременецькому, мілецького повіту, погоріли сими двома три селянські загороди з цілим сегорічним запасом збіжка і господарськими запарядами. Шкода виносить до 6415 корон. І тут діти, що бавилися сірниками, були причиною огню. — В Вербові, підгаєцького повіту, пійшло з димом

дала его попередньому настроєві. Гільєвів вже минув.

— Ну, Роді, коли я поводжу ся з вами як вітчим, то ви чай же досить старі, аби знали, в який спосіб могли би стати лішнім вітчямом. Мій отець був супротив вас облесників надто слабий — то ціла річ! Не тільки, що ви всі хотіли би мати землю за пів дарма, але давайте і то для вас ще за богато. Словом мені вже наділо уживати ся з вами. З вами всім чим раз гірше і гірше. Ви самі занедбуете господарство, що ж встиг, найліпші поля винищили вівчані юненем і не дали ще ніколи навіть за шалінга навозу.

— А звідки ж я маю взяти гроши на наїзд? Скажіть мені. Платити чанш а до того ще й гноїти землю, того, пане, буде би чай за богато!

— Ви прийміли тілько худоби на пашу, що вскорі не лишить ся і одної стебелинки на пасовиску і бідна худоба хиба хвости собі пообгрізає з голоду.

— Ну, а чи ж не ліпше мати єї здорову хоч голодну, ніж щоби мала висинути?

— Найліпші кусники старих лук ви перероали і болото з них спливаває на управні поль і прийде до того, що ваша ферма занечистить мої ґрунти.

— Матінко Божа! Задля трохи болота робити тілько крикую! — Ті слова висказав Родольфус немов до передітаючих ворон.

— Ні одна ферма не мала лішої каналізації як ваша, коли ви єї обняли. Тепер кождий кусник поля мокрий і то лише тому, що ви за лініві, аби канали і відпливи вичистити. Будинки розпадаються ся цілком і лише не видно того дня, коли ваш дім зазалить ся над нашою головою. А до того всього приходите кожного дня платності з прошальною о продовжені речинця і о поміч до мене. З вас нужденій чоловік, Роді, так, так!

Мурфі як крейда побілів з гніву.

сими днями 8 селянських загород з запасами збіз Шкода виносить до 12.000 корон. З погорілі лише Йосиф Королішин, в котрого домі вибух, був обезнечений на 2000 корон. Причина огню була знов дитина, іменно дитина Королішина, що бавила ся сірниками. — Серед сильно вибуху вибух оногди огонь в Підгайчиківського повіту і знищив 25 загород. Шкода виносить до 24.500 корон була обезнечена на 17.367 корон. Причина огню була зла будова коміна. — Дні 9 с. р. в півдні вибух огонь в селі Гребеніві, рівського повіту, в стайні Василя Демко, і перекинувся на сусідні будинки, знищив ціого загороду, а крім того ще 13 інших. Загальна шкода виносить звіж 11.800 корон і була в значній частині обезнечена. Огонь був імовірно підпалений. — На фільварку Долгі, що належить до общару двірського в Трійці, снятинського повіту, погорілі сими днями господарські будинки разом з кінною молотильнею і сегорічним збіжем власностю посесора Унера Шавбера. Шкода виносить до 26.000 корон і була обезнечена. Причина пожару невідома. — В Княгинині-селі передмістя Станіславова, погорілі три хати. Шкода виносить 4000 корон була обезнечена. Причина пожару невідома. — В Смиківцях, тернопільського повіту, вибух сими днями по годині 1-ї вночі з невідомою доси причини огонь в корпмі, котрі супротив дозготрвалої посухи і вибуху знищив в одній хвилі крім тієї корпми також 10 селянських хат і 23 господарських будинків. Загальна шкода виносить звіж 21.000 корон. З погорілій липе шістьох було обезнечених на розмірно не значну квоту.

Убийство з мести. З Ярослава доносять до львівських часописів, що передчера вночі убив там повібраноць Блондинський в касарні 40 п. піхоти сплячих своїх старших, капіала Дрозда і фрайгра Судоля. Причиною злочину мали бути месть.

Сини бурмістра убийчими. З Монахова доносять: Тутепіні поліція арештувала двох синів бурмістра Готтера в Графенбруні, під закидом скригоубийства, довершено на однім торговцем.

Два смертельні случаї. В корпмі, що стоїть за селом Вербячами, яворівського повіту, доливала оногди жінка шинкарів Авр. Алдера на фу до лямпі, при чим присвічував їй съвічкою

— Я нужденний чоловік? — скрикнув люто, піднимуючи свою костистою рукою пальцю та грізно нею замахнувшись.

— Так, ви, Роді, я то ще раз кажу — відповів дідич спокійно і твердо, без сайду передног, гнізу. — Ви дуже нужденний чоловік. Шкоду робите власному господарству, кривдите родину і вашого дідуха і тратите гроші, що вже вам не належать, в шинку у Матеса. Так, так, оно тамтуди іде; не гадайте собі, що я о тім не знаю. Нужденна нора там на роздорожу винищила вас, заки ва оглянулися, вас, сильного порядного чоловіка, яким принайменше повинні ви були бути. Я встидаю ся вас, Мурфі. За поєднані три літа віншили ви й іншою і я маю вже досить і вас і лісових крадежей вашого сина. Або заплатите довг, або відступите мені право арендії вашої ферми і заберете ся зі сіді.

— Шо маю ферму продавати? А що сталося би з моїм хлопцем Антоном, пане?

— Ви знов з своїм хлопцем! Він був цілком добрий хлопець, але ви не пильнували его, позволили ему дико варості і він тепер на скрізь зіпсувий. Но що ему робити, чи може вибіти по вас приклад? Більшу половину днів сидите в шинку Матеса, а він уганає съвітами, краде крілки і коли лиш може, принаджує мої бажанти в наставлені зелізка. Не перечте, любий чоловіче — я знаю, що він то робить. Нехай він то не знати як хитро устрою, то побачите, як колись вашого Тоні зловлять, замкнуть і він буде відповідати перед тим самим судом, в котрім его отець єсть судисю. Чи ви гадаєте, що я такий дурний, що не відгадав, звідки він взяв гроши на новий біцикль?

— То розумний, проворний хлопець, мій Тоні, то правда! — замітив старий вже цілком приязно, бо его гнів також вже минув. Як здавалося, уважав він докір О Коннора роблений его синові за крадіж зъвірини похвалою для него. — До того то добрий, ощадний хло-

7-літній син так неосгорожно, що нафта займила ся, а експльодуючи, і парила їх в страшний спосіб. Мимо безпреволочкої помочі лікарскої, померли обов'язково кільканадцять годин пізніше.

— З драматичного товариства імені Котляревського. Членські вкладки і добровільні датки зложили: о. Петро Білийский 5 к., п. Володимир Крушельницький зі складкою 11·38, пан Коцювка зібрала на листу 40·40 (на се зложили п. Ольга Яюс 4, п. Осип Янів, членську вкладку 3, о. Бурачок 3, кс. Гавінський 1, о. Кобрик 2, п. Манастирський 3, п. Ольга Чубатівна 1, п. А. Гушалевич 2, пп. Чайківські з Бережан 3, о. Мих. Ортийський 1, о. Корнило Лотоцький 2, пан Йосифа Лужницька 2, п. Струтинський 6, п. Скородинський 2, пан Уляна Кравченко 1, п. Білас 2, п. Яків Луців 1, панна Маруся Білас 40 сот. і п. Б. Г. 1 кср.) о. Сев. Бурачок 10, панна С. Данилович з цеголок 10 а на листу 10·40 (зложили п. С Наливако 10 кср. і п. Юліан Грабянка 40 сот.) і п. Володимир Крушельницький сотикова складка 1·27 корон. Виділ складає на сім місяці так тим, що були ласкаві заняться збиранням даток і жертвоздателям сердечну подяку. Дальше просить Виділ всіх членів товариства ім. І. Котляревського, щоби зволили вирівната залягаючі членські вкладки в як найкоротшим часом. На кінець просить Виділ всіх добродіїв, до котрих вислано пушки, щоби їх отворили і зібрані гроші прислали товариству і позволяє їм рівночасно після рішення Виділу в дня 11 лютого 1902 р. ті пушки на ново своїми печатками замкнути. Гроші просить ся посылати до „краєвого товариства кредитового урядниців і съвящеників у Львові“ Ринок ч. 10. Конкурсові драматичні штуки, які наспіли до Виділу, передано вибрані на те комісії: голова товариства Іл. Огнівський, До. Кацяло Студинський, п. Лев Ліпкинський, а з поза Виділу у прошено Д-ра Івана Франка і п. Михайла Павликі. — Звіділ: Іл. Огнівський, голова, Іван Боднар, секретар.

— Сьміла крадіжка. Минувшого тиждня доведено в Львондені дуже сьмілої крадіжки. Фірма Франк і Ботлай має при Кондіт стріт звістку ліцитаційну галю, де купці і особи приватні виставляють твори штуки і ціані предмети на продаж. В пятницю мала відбути

песь і — его голос знезив ся до шепоту — що-до того малого довгу, то є вже, прошу пана, сразу полагоджую, скоро ляш Тоні добре оженить ся.

— Дурне балакане! Він і добре оженить ся! — А хто би такого вісімнадцять, дев'ятнадцять літнього молокососа брав? А до того він і не виглядає на свій вік.

— Єсть таких досить, ласкавий пане, що волють молодого. Я майже вже був змовив ся з Педжі Горман.

— Що, з вдовою Горман? Алеж бійте ся Бога, чоловіче, онаж має вже до п'ятдесяти літ, коли не більше. Чи ви справді хотіла, аби Тоні з нею оженив ся?

— Очевидно! Ми вже була цілком погодилися, мала внести сто п'ятьдесят фунтів, віз і осла; дуже елегантний запряг, такий самий, яким їздять діти ласкавого пана — она все їздить тим візком до церкви.

— Що за сьмішна річ! — промовив О'Конноль тихо до себе.

— Але она взяла собі конче до голови, що свого осла продаст, а жадала від мене, аби я дав їй відтак моє.

— Дуже розумно, Мурфі. Ваш осел хороше зв'ярі, одна одиноча добра річ з цілого вашого маєтку, яку варто тримати. Ви его чи сяк чи так не продасте, бо він все так красно і вигідно возить вас до шинку Матеса.

— Ба, не о самого осла розбила ся справа — воркнув Родольфус трохи обиджений. — Она не мала ніякої уваги. Подумайте, пане О'Конноль, ціла упряжка її осла мала бути також продана, а від мене жадала, аби я її купив нову. Моя власна — як она казала — цілком нездада, її висміяли би люди і в місті і на селі, коли б она так поїхала до церкви, три частини посторонка і то позвянуваного. То була річ.

— Ага, отже она хотіла, аби ви купили її шкіряну упряж, а ви хотіли, аби она сама

ся ліцитація дорогоцінності, оціненіх на 10.000 фунтів (200.000 корон). Попередного дня уміщено дорогоцінності в скляних скринках, аби публіка могла їх оглянути, а відтак уміщено їх в огнетрекалі, великий касі. — На другий день, що отвореню бюра показало ся, що злодії розбили вночі касу і забрали цінні предмети. Виновників не удалось ся доси віднайти.

Розподарство, промисл і торговля

— Ціна збіжжя у Львові дня 23 жовтня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Шпеніца 7·90 до 8·—; жито 6·30 до 6·60; овес 5·40 до 5·75; ячмінь пашний 4·75 до 5·25; ячмінь броварний 5·50 до 6·—; ріпак 9·25 до 9·50; льнянка — до —·—; горох до варення 6·50 до 9·—; вика 4·25 до 4·75; бобік 4·75 до 5·25; гречка — до —·—; кукурудза нова 5·80 до 6·20; хміль за 56 кільо 200 — до 220·—; конюшини червона 52·— до 56·—; конюшина біла 50·— до 70·—; конюшина шведська 45·— до 55·—; тимотка 23·— до 25·—.

ТЕЛЕГРАФИ.

Відень 24 жовтня. Міністерство сільського господарства Льюїса був піні о 10 год. рано на 1-годинній авдісациї у Цісаря і предложив Монарх обширне спровоздане о вчерашніх постановах „комітету девятирічного“. Цісар вислухав уважно реляції і приняв єї до відомості. Рішення не пішло і Монарх застеріг собі рішене на пізніше. В наслідок цього Люкач позігнає у Відень. О 11 год. приняв Цісар гр. Кіна на 1 годинній авдісациї. Також і гр. Кін позістає у Відні аж до дальшої розпорядимости. Не єсть виключене, що ще раніше настуцять дальші покликання.

— Так. Я чайже не буду нарушувати того трохи маєтку моєї дитини, аби вволити волю старого кошіля. Як довго упряж тримас, так довго добра она для мене, а що для мене добре, то може бути добре й для вас, моя пані! — сказав я їй. А що, гадаєте, відповіла она мені? — „Так гадаєте?“ — кіже она до мене — „то позовльте собі сказати, добрий чоловіче, що ви разом з цілим своїм маєтком ще за мало добре для мене“ — і на тім розбилися заручини. Ну, она може бути спокійна — так легко не дістane другого. — Між Тоні був лише ще за молодий і недосвідний, що інакше був би він їй не та зробив. Сто п'ятьдесят фунтів то прещі ніякі гроші для сина мирового судія.

О'Конноль укрив свій сьміх, докоряючи жартобливо мр. Мурфіому.

— Не диво, що Тоні опирається. То був би не аби який втід звести до купи таку пару. Коли вже юні, мусите хлопця оженити, то чому не сплануєте ся за якою хорошою дічинкою в рівній віці з ним? Подумайте лиш самі, Род, чи ви будучи молодцем, були би оженилися з такою старою жінкою як вдова Горман?

— Певзне, і то обма рукаами був би чіпав — відповів Мурфі з цілим пересвідченiem. — А щож моя жінка була, царство її небесне; она не мала більше віна хиба сімдесять фунтів.

(Дальше буде).

Рим 24 жовтня. Король повірив місюю утворення нового кабінету Джоліттіму а той заражав трох днів часу, щоби міг надумати ся.

Лондон 24 жовтня. Бюро Райтера дово-сить, що Льюїд подвоїв від вчера премії від обезпечення кораблів, котрі пливуть на далекий вехід, а то з обави війни.

Париж 24 жовтня. Японський посол Но-тоно заперечив рішучо чутку о виповідженю японсько російської війни.

Надіслане.

Вп. Панове Господар!

Купуйте від християн країн вироби а то, добре Млинки до чищення збіжжя з дзвижими системами „Нового моделю“, шарою 24 цалів, в ціні 25 до 30 і 35 зр. — Плуги до ораня, котрі орут на якій небудь колісниці, по 10 зр. і виспе. — Колісниці з плугом сильно оковані по 6 і 7 зр. — Плужки до підгортання бараболь цілком зелізні по 8, 10, 12 і 15 зр. — Значники чотирорядові сильні, оковані, до робленя зна-ків на ряди під бараболі по 5 зр. — Рала і Гаки до зрушування рілі і витягнання перею по 10 і 12 зр. — Січкарні всякою роди по 26, 30 і 36 зр. Млинки або жорна до мелення збіжжя на муку, коробові з двома каменями, цілком зелізні по 40 і 50 зр. — Всякі молотільні доставляю також по низьких цінах. — Вироби суть власні і випробовані. Поручаюсь дальшій ласкаві пам'яті і замавляти прошу під адресою:

Іван Плейза
в Турці під Коломисю.

Тепер скажу, як робить ся замовлене на ріжні знайди. Декотрі П. Т. господарі хотіли би собі замовити і спровадити деякі знайди, але не знають в який спосіб. Робить ся так, що купує ся поштову картку кореспонденційну за 2½ кр. і пише ся так: Вп. П. Прошу мені надіслати: плуг за 10 зр., млинок за 30 зр., січкарню за 26 зр., або що іншого, за ціну ту а ту, під поданою адресою. (Тут виписує ся четко ім'я і позище, місце замешкання, пошта і стачія зелізниці). Гроші зложу при відборі знайду з зелізниці, (або пересилаю переказом). — Адреса до мене:

Іван Плейза
в Турці під Коломисю.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжі. Ціна 1 кр. 20 кр. Під таким заголовком видало руска Товариство педагогічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лише молодіж шкільна, але всі, котрі хотіть познайомити ся з життям і творами нашого найпершого поета. Крім обшириої життєписі і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезій многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозумілості поезій, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педагогічним у Львові, ул. Чарнецького, ч. 26.

Контора вимінки

д. к. управ. галиц. акц.

Банку гіпотечного.

купує і продав

всі папери вартістні і монети по найточнішім курсі дневнім, іс числах ніякої провізії.

За редакцію відповідає: Адам Креховецький

О Г О Л О Ш Е Н Я.

Ц. к. уприв. галицкий акційний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подас до відомості

що всі видані центральним Заведенем у Львові
находячі ся в обігу

4 $\frac{1}{2}$ % касові асигнації

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженем

а всі зістаючі в обігу

4% касові асигнації

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по 3 $\frac{1}{2}$ % з 60-дневним виповідженем

Львів, дия 24 червня 1903.

Дирекція.

Лиш власного виробу

ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Першого Галиц. Товариства Акційного

для Хемічного промислу у Львові

ул. КОСТЮШКА ч. 10.

Ціни висилася на жадане
відворотно.

Відділ товаровий

львівської філії

БАНКУ ГАЛИЦЬКОГО

для торгівлі і промислу у Львові.

Доставляє добірного вугля камінного з першорядних
краєвих і горішно-шлакових копалень франко, до кожної зе-
лізначої станиці і приймає поручена в своїм бюрі у Львові

улиця Ягайлівська ч. 3

а на вуголь краєвий також через своїх
заступників пп:

А. Качоровского в Ряшеві.
Вільгельма Ариольда в Станиславові.
Давида Тапешевського в Черноворску.

Головна агенція дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх днев-
ників краєвих і заграницьких.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може
принимати оголошення виключно лише ся агенція.